

ПРОТОКОЛ

№ 80

гр. Пловдив, 20.02.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
                  Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
и прокурора Виктор Ас. Янков

Сложи за разглеждане докладваното от Велина Ем. Антонова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20245000600025 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Жалбоподателят - подсъдимият К. В. П., се явява лично с адв. С. С. и адв. С. В., редовно упълномощени от по-рано.

Частният обвинител М. И. Г., не се явява, редовно призован.

За него се явяват адв. В. В. и адв. С. К., редовно упълномощени за настоящото производство, за което представят пълномощно и договор за правна защита и съдействие.

По делото е постъпило допълнително изложение към въззивната жалба на подсъдимия от неговите защитници – адв. В. и адв. С..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото, няма процесуални пречки.

АДВ. В.: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

АДВ. С.: Да се даде ход на делото.

АДВ. В.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ К. П.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, както

и че към материалите по делото следва да бъде приложено допълнителното изложение към въззивната жалба на подсъдимия, изготвено от неговите защитници - адв. В. и адв. С., предвид на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ПРИЛАГА към материалите по делото допълнителното изложение към въззивната жалба от адв. В. и адв. С. като защитници на подсъдимия К. П..

ДОКЛАДВА се делото от съдията докладчик.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам отводи, няма да соча други доказателства.

АДВ. В.: Нямам отводи, няма да соча други доказателства.

АДВ. К.: Нямам отводи, няма да соча други доказателства.

АДВ. С.: Нямам отводи. Представям и моля да приемете като писмени доказателства по делото медицинска документация, отнасяща се до М. В. - дамата, с която нашият подзащитен живее на семейни начала, от които медицински изследвания е видно, че очакват дете и се намира в * *. Поддържахме искането в допълнителното изложение към въззивната жалба за назначаване на допълнителна експертиза. Освен всичко останало мотивите, структурирани и оформени по такъв начин, поставят самите те този въпрос, който би следвало да бъде изяснен.

АДВ. В.: Нямам отводи към състава на съда, съдебния секретар и прокурора. Нямам искания за събиране на други доказателства, освен да се приемат представените в днешното съдебно заседание медицински документи. Поддържахме и направеното искане в допълнението към въззивната жалба за допълнителна съдебно-балистична и медицинска експертиза, която би дала отговор на поставения въпрос, който според нас е останал неизяснен.

ПОДСЪДИМИЯТ К. П.: Нямам отводи. Моля да се приемат представените писмени доказателства. Поддържам и искането за допълнителна експертиза.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат представените от защитата медицински документи. Относно искането за назначаване на допълнителна съдебно

балистична и съдебномедицинска експертиза. На въпроса в какво положение е била главата на пострадалия непосредствено преди изстрела, аз по принцип никога не съм възразявал против искания за експертизи, когато фактическата обстановка се установява въз основа на свидетелски показания на свидетели, повлияни в значителна степен от употребата на алкохол, обилно пияни, всичките до един. И затова колкото повече обективни данни се съберат към делото, толкова по-добре, тъй като то всяко свидетелско показание е субективно, но като се прибави и значителното количество алкохол, по принцип трудно се установява една такава фактическа обстановка, както знаем всички ние, това е.

АДВ. В.: Уважаеми апелативни съдии, моето мнение е, че на този въпрос за експертиза, който е поставен, като възражение в жалбата и допълнителното изложение, считаме, че на първо място този въпрос е бил изяснен, доколкото нашият упълномощител – частният обвинител, той на няколко пъти на досъдебното производство е заявил как преди изстрела се е намирал, в какво положение се е намирал, в какво положение се е намирал. Той е обяснил как в последния момент е навел главата, защото е видял, че подсъдимият насочва пистолета към него и всъщност тези въпроси са били обсъдени на базата на свидетелските показания на свидетелите, непосредствено, които са присъствали там - З. и Ш. и най-вече, комплексната експертиза, аз подобно прегледах на стр.14-та, вие като се произнасяте, ще видите, че там вещите лица са казали, независимо от положението на главата, проектилът е могъл да проникне по начина, по който впоследствие по една случайност той не е засегнал други жизненоважни неща в главата, т.е. мозъкът и други жизненоважни центрове, за да може по една случайност да остане жив нашият упълномощител - частният обвинител М. Г.. Затова аз считам, че в крайна сметка и съдът, изрично е отбелязал и е обсъдил тези изводи на вещите лица - имам предвид експертизата на вещите лица П., М. и доктор Е. И.А на досъдебното производство - там те изрично този въпрос са го коментирали и са дали отговор, така че считам, че не основателно това искане за назначаване на допълнителна експертиза.

Относно представените медицински документи от защитата, да се приемат като писмени доказателства, но това е въпрос по евентуално искане за размер на наказанието.

АДВ. К.: Да се приемат представените медицински документи като писмени доказателства. Що се отнася до искането за назначаване на допълнителна комплексна експертиза, също съм на становище, че е отговорът на този въпрос е даден на първоинстанционното производство чрез приетата комплексната съдебномедицинска и балистична експертиза на досъдебното производство и на въпроса - в какво положение се е намирала главата на пострадалия в момента на произвеждане на изстрела има директен отговор в приетото заключение. Така че да искаме да ни отговорят още веднъж по начина, по който те вече са отговорили, мисля, че не е редно. Делото в тази насока е било изяснено максимално.

Съдът счита, че следва да бъдат приети като писмени доказателства по делото днес представените от защитника на подсъдимия медицински документи в заверени копия.

По отношение на искането за назначаване на допълнителна съдебно-балистична и медицинска експертиза, съдът намира същото за неоснователно, тъй като обстоятелството, което се сочи, че следва да бъде изяснено с тази допълнителна експертиза, е изяснено от събраните по делото доказателства и заключения на вещи лица. С оглед на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото днес представените от защитата на подсъдимия писмени документи в заверени копия.

ПРОЧЕТОХА се същите.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за назначаване на допълнителна съдебно-балистична и медицинска експертиза.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други искания.

АДВ. В.: Нямам други искания.

АДВ. К.: Нямам други искания.

АДВ. С.: Нямам други искания.

АДВ. В.: Нямам други искания.

ПОДСЪДИМИЯТ К. П.: Нямам други искания.

С оглед становището на страните, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии, предлагам ви да оставите жалбата на подсъдимия без уважение като неоснователна и да потвърдите присъдата на Пловдивски окръжен съд като обоснована и законосъобразна.

Безспорно от събраните по делото доказателства, както на първата инстанция по време на съдебното следствие, така и в досъдебното производство, по един безспорен и категоричен начин се установява вината на подсъдимия в извършването на престъпленията, за които му е било повдигнато обвинение. Те общо са три престъпления – хулиганство по чл. 325 НК, по чл. 339 НК - за огнестрелното оръжие и най-тежкото обвинение по чл. 116 НК – опит за убийство по хулигански подбуди. И трите обвинения са доказани, както казах, по един несъмнен и категоричен начин.

Опитът за убийство в случая е налице. Извършен е, разбира се, с пряк умисъл. Възпроизведеният изстрел от страна на подсъдимия по пострадалият е бил от 2-3 метра, пряко насочен от подсъдимия в главата на пострадалия, който се е опитал да се предпази с ръце и може би това е отклонило проектила от патрона, който да не проникне в мозъка му. Така или иначе е налице тежката телесна повреда – постоянно ослепяване с дясното око. Безспорно е установено, че изходът е щял да бъде летален, ако не е била оказана своевременна медицинска помощ.

Както казах и оде, благодарение на обилното количество алкохол, което е допринесло за извършването на деянието от страна на подсъдимия, който се е държал арогантно спрямо гостите, които е поканил в къщата си у тях и най-вече спрямо пострадалия, който по никакъв начин не е предизвикал подсъдимия. Затова и така е квалифицирано деянието, затова и той е бил осъден по хулигански подбуди.

Наложеното наказание считам за реално справедливо, съобразено е със степента на обществената опасност както на деянията, така и на дееца. С оглед на изложеното, ще моля да се произнесете и да потвърдите присъдата на Пловдивски окръжен съд, благодаря.

АДВ. В.: Уважаеми апелативни съдии, от името на упълномощилия ни частен обвинител М. Г. ние също поддържаме обвинението. В случая най-вече

ни касае третото обвинение по чл.116, ал. 1, т. 11, вр. с чл. 115, вр. чл.18 НК, че с извършеното от подсъдимия деяние е нанесена тежка телесна повреда, като това обстоятелство всъщност е квалифицирано именно като опит за убийство, като всъщност опитът е бил довършен, като последиците не са настъпили, тоест не са настъпили най-общо благодарение на медицинската намеса. Разбира се, тук не може да не кажем, че и подсъдимият със свидетеля Ш. са допринесли за това. Но в крайна сметка, знаете, че при такива случаи най-важна е медицинската намеса, поради което считам, че това е най-важното обстоятелство в случая, за да не се допусне най-лошото.

Както изразих и одева становище, от събраните по делото доказателства, както свидетелски показания, които непосредствено са били дадени след извършеното деяние, както от свидетеля З., така и от свидетеля Ш., така и нашият упълномощител - частен обвинител, безспорно е установена фактическата обстановка и тя подробно е анализирана, заедно със събраните заключения на вещите лица, от които най-важното е именно съдебномедицинската и балистична експертиза на вещите лица П., М. и И.А, както и в допълнителната експертиза, която беше назначена от съда.

Подробно се установи както обстоятелството, че подсъдимият има възможност въпреки страданието, което има на лявата ръка, да зареди пистолета. Пистолетът, както се разбра, е бил автоматичен, тоест веднъж зареден с патрони, той може да произвежда няколко изстрела, а както се разбра, подсъдимият преди случая е произвел такива изстрели навън в двора и очевидно с патрони, които е имало в зареждащото устройство, той е възпроизвел и този изстрел спрямо нашият упълномощител – частният обвинител М. Г., като това се е случило, както заяви представителят на обвинението, без нашият упълномощител да е предизвикал по някакъв начин подсъдимия. Тоест, насочването на пистолета от такова близко разстояние от страна на подсъдимия в жизнено важен орган - към главата, при всички случаи сочи на това, че умисълът, който е имал той, е бил не само да го нарани, а тъй като е стрелял към главата на пострадалия, очевидно умисълът е насочен към причиняване на смърт. Това според нас е доказано на сто процента и няма как да бъде оспорено, независимо от обстоятелствата. В такива случаи винаги подсъдимите се опитват по някакъв начин да омаловажат случая.

За подобен случай, който Върховният съд е разгледал, аз цитирах и пред първоинстанционния съд едно решение на ВКС – решение № 79 от 14.09.2020 г. по наказателно дело № 176/2020г. на 3-то н.о. на ВКС, в което се е мотивирал Върховният съд, по абсолютно идентичен казус Върховният съд приема, че няма как да не се приложи разпоредбата на чл. 116 НК и да се приеме, че насочване на оръжие към жизненоважен орган няма как да бъде квалифицирано по друг начин, освен по чл. 116 НК.

Така че считам, че всички тези обстоятелства, след като са анализирани подробно от Пловдивския окръжен съд, той е достигнал до обоснован извод за признаване на подсъдимия за виновен по повдигнатото обвинение, поради което ние считаме, че при условията на чл. 338 вр чл.334, т. 6 НПК следва да потвърдите присъдата на Пловдивския окръжен съд изцяло. В тази насока ще моля за Вашия съдебен акт.

АДВ. К.: Уважаеми апелативни съдии, ще се огранича само в споменаването на няколко нюанса, тъй като колегите доста обстойно отговориха на подадената жалба и мотивираха защо издаденият от първоинстанционния съд съдебен акт е обоснован, законосъобразен, постановен без допускане на съществени процесуални нарушения, увреждащи интересите на която и да е от страните.

Ще се спра само на няколко нюанса във връзка с конкретното допълнително изложение. За да продължи еволюцията в позицията по промяна на становището относно квалификацията на извършеното от подсъдимия, защитата след като първоначално си беше избрала като основна теза случайното деяние, след това премина към обикновеното разглеждане на причиняване на смърт по непредпазливост, а сега лансира и версията със специализирания състав на непредпазливостта, а именно текстът по чл. 134, ал.1, т.1 НК. Не може да се съгласим, че това е така, тъй като те основно се позовават само на думи, изречени от самия подсъдим. Видите ли, след произвеждане на изстрела, той се е обърнал към нашия доверител с думите: „Какво ти става, бе, М.е?“ - с изненада и от това се прави извод, че видите ли, че той не е желал това нещо, не го е очаквал: „Как стана и аз не знам“.

Всъщност, не се държи сметка за това, че при настъпването на такъв очевидно тежък резултат още на мига подсъдимият е разбрал, че е направил нещо много лошо и много тежко със сериозни последици. Тогава се включват

нормални психологически реакции у всеки един човек да каже нещо, с което да омаловажи извършеното от него. В случая това са думите: „Какво ти става, бе, М.е?“ . Много добре вижда какво става пред очите му, поразил го е в главата. Това е нормална психологическа реакция, да омаловажаваш в момента извършването на деянието, опитваш се да го омаловажиш. Всъщност тази теза, дори да е казал тези думи, няма никаква стойност относно това дали той е бил изненадан от резултата или не. Когато насочваш оръжието в главата на един човек, всичко, което се е случило в този случай - с обилно потичане на кръв от уста, нос и т.н., е все в кръга на очакванията, когато стреляш в главата на човек, това е очаквано. Тъй че в това отношение няма никакво основание да мислите, че някаква друга квалификация може да бъде дадена на това деяние. Първоинстанционният съд абсолютно подробно, обстойно, позовавайки се на всички събрани доказателства, е дал отговор на тези въпроси и е стигнал до правилния извод, че става дума за чисто умишлено престъпление и то, престъпление убийство, в случая – опит за убийство.

На второ място, позоваването от защитата на допуснато съществено процесуално нарушение от съда, в смисъл, че той не е обсъдил в пълнота всички доказателства, събрани по делото. Позоваването е във връзка с неговите показания от досъдебното производство, които са дадени на 10.05.2021 г. – датата е много важна, защото е съседна на датата, когато е извършено деянието - 09.05.2021г.

Искам да кажа още една подробност. Забележете протокола от 10-ти май, на който се позовава защитата, какво представлява - представлява отразяване на казаното, евентуално казаното от пострадалия, изписано на ръка от разследващия орган. Тоест, лицето е било в особено състояние, било е разпитвано в болнични условия и то, само по-малко от 24 часа от извършване на деянието, което сега разглеждаме. Очевидно е, че да се позоваваш изключително на такива дадени показания, колкото и добросъвестно разследващият да ги е записал, ние не оспорваме съдържанието на протокола, е крайно рисково и затова съдът се е позовал, повече е отдал тежест на останалите събрани доказателства, които вече не налагат въпроса относно това трябвало ли е, толкова различни са показанията, дадени в досъдебното производство и след това – пред съда, защото забележете, колко съществено счита самата защита, че не са намерили за необходимо дори да поискат да

бъдат констатирани противоречия и четени тези показания - те са го подминали това, защото наистина е за подминаване. Доказателствата са ясни в тази насока, тъй че това как, какво е описвал той, за мен пострадалият се е намирал в един тежък психофизиологически шок от тази колосална увреда в областта на главата, с голямо кръвотечение. Това влияе и на говоренето, на мисленето, тъй че аз бих поставил на друга плоскост въпрос - какво търси в делото този протокол и дали е бил годен този пострадал свидетел да дава показания, по-малко от 24 часа след това тежко поражение, претърпяно в главата и то, когато е в болницата. Толкова по тази тема.

Считам, че в това отношение съдът не е нарушил изискването да обсъди всички доказателства, обсъдил ги е, доколкото трябва.

Има и още. Другият, следващият въпрос – доколко е достоверен М. Г., когато говори как видял подсъдимият да зарежда оръжието и след това да възпроизвежда изстрел, при което той е взел мерки с навеждане и поставяне на ръка. Не е било въобще необходимо, дори и да приемем, че не трябва да се вярва на М. Г., че е видял зареждане на оръжието – това е пак една нагласа у човека, че когато се насочи срещу него пистолет, той трябва да се зареди, за да му причини някаква вреда и т.н. В случая обаче това не е било необходимо да става. Зареждането е било извършено преди подсъдимият да излезе от дома си и да наруши нощната тишина на с. В. Л. чрез произвеждане на 3-4 изстрела. Свързваме го със заключението на комплексната експертиза, тя ви казва, тя посочва начина, по който може да се извърши това зареждане и от човек с недъга в лявата си ръка. Посочила е начина как, но това трябва да стане сравнително по-бавно и при по-спокойна обстановка. Такава е имало преди да излезе да се прави на герой и да произвежда нощно време изстрели в с. В. Л., тогава е зареден. А това е самозарядно оръжие, след всеки изстрел се вкарва патрон в цевта. Тъй че не е било необходимо пред него той да извършва зареждането. За мен не е зареждал, ами направо е стрелял, защото е знаел, че оръжието му е заредено и има патрон в цевта. Няма как, той е човек, който добре борави с оръжие, има понятие по оръжия, обича оръжия и т.н., и т.н. Да решим да го обвиним в някакво пълно незнание, просто не е сериозно.

Тъй че считам, че във всяко едно отношение съдът не е допуснал никакви нарушения при решаването на делото и при воденето, формирането и протичане процеса на съждения във връзка с обсъждане на доказателствата,

приемането на фактическата обстановка и правеното на правните изводи относно това и правилно е стигнал до извода, че става дума за опит към едно умишлено убийство.

Има известни изначални данни и за още една квалификация по чл. 116 НК, във връзка с тия много коментирани разговори за дължимост на пари между единия и другият. Можело е да има, но ние не твърдим, че тук е сгрешила прокуратурата, много бегли са тези данни, за да се приеме, че убийството е извършено и свързано с користни подбуди. В случая само отбелязвам, че много е тежко, категорично е тежко обвинението, поради което наложеното наказание, при отчитане превес на смекчаващите обстоятелства, е съвсем резонно, справедливо и отговаря на изискванията на обществото за поправяне на подсъдимия и за обща превенция по отношение на останалите любители на такива неконтролирани стрелби.

Моля по тези съображения да оставите в сила присъдата на първоинстанционния съд.

Претендираме и за направените разноси в полза на доверителя ми.

АДВ. С.: Уважаеми апелативни съдии, нашият прочит, включително моят, на събраните по делото доказателства и изводите, които се следват от тях, е коренно различен от това, което чух току-що в обвинителните тиради на частното и държавното обвинение.

Започвам от експертизата и защо я поискахме – ами поискахме я поради една много проста причина, защото нейните изводи по несъмнен начин щяха да кажат, да докажат, че пострадалият М. Г., като се изправи пред съда, аз съжалявам за неговото страдание и неговото увреждане, но най-безцеремонно си позволи да излъже. Мога да разбера неговата агресия, той е пострадал тежко, но все пак, когато сме се събрали тук, всеки един от нас трябва да заяви пред съда това, което се е случило, а не да дава някакви проекции на своята емоция или на своето желание за реванш и т.н. и да се опитва да засили обстоятелствата.

Аз, освен тази експертиза, въпреки, че пак казвам, тя щеше по несъмнен начин за пореден път да го докаже, обръщам внимание на няколко други момента, които са важни.

Изслушах внимателно колегата К. за проекцията - кое, какво, кой, как е

разбрал. Ами дайте да започнем от зареждането - зареждането на оръжието, особено пък ако човек е с такова уреждане като нашия подзащитен, няма начин да не направи някакво сериозно впечатление на всички, защото очевидно, предвид на неговия недъг, то не е специфично, не е това увреждане, което сме свикнали да гледаме от екшън-филмите. Значи, самият факт, че той твърди, че го е видял, означава, че той отново съзнателно лъже. Тук в скоби ще вметна. Аз не знам колегата К. откъде знае нашият подзащитен пък колко добре борава с оръжие. Аз лично си признавам, че не знам колко добре борава с оръжие. Личното ми мнение беше, че ако боравеше и ако той имаше някакво специално отношение към тоя пистолет, по време на обиска у тях щяха да намерят огромно количество патрони, а те не са намерили. Любителите на оръжия имат муниции. Ето например, аз вкъщи имам арбалет и трябва да ви кажа, че постоянно имам поне 20 муниции за тоя арбалет и добре боравя с него.

Продължавам нататък, свидетелят М. Г. излъга безцеремонно и за нещо друго, като заяви, че нашият подзащитен си е изправил ръцете – и двете ръце, а съдебномедицинската експертиза каза, че това нещо не е възможно. Още по-фрапантно в лъжата е, че М. Г. и К. П. се познават от над 20 години. Той много добре знае за неговото увреждане, защото са били много добри приятели. Както самият П. каза, когато се е случил тежкия инцидент, при който е загубил жена си, първият човек, който е дошъл тогава при него, е бил М. Г., тоест те наистина са били приятели. Той знае за това увреждане и въпреки, че знае, че подзащитният ми е в залата и това може дори физически да се види, той отново го заяви на съда. Това за мен лично, тези две неща, показват, че на неговите думи не трябва да се дава никаква вяра. Пак казвам, това е разбираемо от емоционална гледна точка, защото той все пак е пострадал, но ние тук не сме се събрали да сложим К. П. на гилотината, а сме се събрали да потърсим това, което реално се е случило.

Какво искам да кажа за тези показания, които цитирахме и наистина да не се съглася с колегата К.. Първата и най-нормална реакция, когато се случи нещо, е може би най-правилната, защото човек реагира, без да мисли. „Какво ти става?“ Значи, ако съм дръпнал спусъка, няма да го питам: „Какво ти става?“. Питам: „Какво ти става?“, ако не съм очаквал, че това нещо ще се случи с него. Това се е случило в нашия случай. Обръщам внимание, че той,

ако искаше да го направи умишлено, нямаше да дръпне един път спусъка и да го пита „Какво ти става?“ и да му оказва първа помощ, а щеше да го дръпне 2-ри и 3-ти път, докато му свършат патроните, по принцип така се случва.

Ако той действително се беше опитал да го омаловажи чисто психологически, щеше да каже „извинявай“ - това е реакцията, когато съзнаваш какво правиш и в един момент се опитваш интуитивно, образно казано, да „замажеш“.

По отношение показанията на М. Г., той ги е дал на 10-ти. Това е точно един ден по-късно, когато всичко му е прясно, когато си спомня какво става, когато не е съгласувал тезата си с хора, които имат правна грамотност, когато не е направил стратегия как той оттук нататък да конструира обвинението и евентуалните последици от него. Той чисто и просто човекът е казал истината и не може да кажем, че този човек, който е казал истината, е лъгал от страх, защото той е бил заедно с орган на властта, бил е с разследващ полицай. Очевидно, че тогава е казал истината. Така че, приключвам с анализа си на М. Г.. За мен на този човек за това нещо не трябва да се дава вяра.

Продължавам със следващия свидетел, А- 3.. Ами какво да кажем за един човек, който при четири разпита развива четири различни тези. Значи единият път отива, казва всичко, което е в пълно съответствие с първоначално казаното от М. Г.. После изведнъж нещо се присеща друго пред съдия. Как е посъветван, дали е посъветван, аз мога само да гадая, не мога да спекулирам, казва нещо друго. Идва в съда. Разказва същото, което го е казал първия път, което е в съответствие с първите му показания и когато му четеха показанията, той: „А, да, бе, така беше“. „А, да, бе, така беше“, но явно, че той не го помни така. Нали не е имало откъде да ги вземе тези материали да се запознае преди съдебното заседание да си развие тезата. Той е казал човекът, каквото помни, а пък после, поради причината, поради която в един момент се е появил да бъде разпитан пред съдия, явно е решил отново да си редактира тезата. Може би е съзнавал, че може да му се случи нещо. Така че личното ми мнение е, че и на този свидетел не бива да се вярва.

По отношение на свидетеля С. Ш., първо смятам, че първоинстанционният съд малко превратно тълкува неговите думи, какво е казал. Аз си спомням, че този човек е бил служител на реда - човек, който има десетилетен опит, знае, попадал е в такива ситуации, той най-точно заяви:

„Ама моля ви се, какъв умисъл, то си беше едва ли не някакъв келешлък“.

Отделно от това, самият С. Ш. е бил в състояние на предишна сериозна алкохолна наркоза, още когато е идвал към К. П.. Значи, няма да забравя моята стажантка, вече адвокат, как се забавляваше, когато беше дошла на първото заседание, като казваше: „Само си го представям как е паднал и се е борил с кучето“. Защото той, когато влиза към К., се създава някакъв конфликт с кучето. Това очевидно не е поведение, на човек, който е трезвен. А той, като е дошъл, не е спрял да консумира алкохол, та вече погълнатият по-рано от него да бъде преработен и да бъде по-трезвен. Той е продължи да консумира алкохол, което до голяма степен влияе на показанията му. Може би той мисли, че казва истината, но може би не помни правилно. Тук аз съм абсолютно солидарен с прокурора, че всяко показание е субективно, а когато този субективизъм се надгради с духа на алкохола, значи вече наистина има голяма опасност да отидем доста далеч от истината.

Продължавам нататък, защо смятаме, че тези неща, които коментирам, Окръжният съд не ги е възприел правилно и затова коментирах тези трима свидетели и няма да се връщам на останалите. Това, което чух, всъщност от страна на обвинението, беше също анализ на това, но ще бъде още по-обран и ще вървя по показанията. В мотивите на първоинстанционния съд на 4-та страница се казва, че: „По тази причина пострадалият Г. заявил на подсъдимия П.: „Не съм ти дал повод да ме обиждаш пред други хора!““. Аз такъв цитат, такава реплика не видях в нито едно от показанията, което означава, че съдът по някакъв начин е коментирал несъбрано по делото доказателство, тоест коментирал е думи, които не са изречени.

По-нататък съдът посочва, че общественотоопасните последици за пострадалия М. Г. не са настъпили в резултат на независещи от К. П. причини. Извинявайте, той му е спрял кръвта, той го е закарал до медицинския център. Най-вероятно, ако го беше оставил там, той щеше да умре от кръвозагуба. Това нещо аз не знам защо по никакъв начин не беше коментирано. Затова с колегата смятаме, че това, което е изложено, представлява чиста липса на мотиви. Това е буквално абсорбиране на обвинителната теза и никакъв анализ на събраните по делото доказателства. Ето, коментира се, че подсъдимият П. отишъл в болницата, но същевременно с това се казва, че не са настъпили общественотоопасните последици по

независещи от него причини.

Посочено е, че нашият подзащитен е скрил оръжието. Да, но от събраните по делото доказателства се установява, че когато полицията е отишла при него, той го е дал. Когато са го попитали къде му е пистолетът, той е казал: „ей го, ей там“, това не е скриване. Минавам телеграфно през анализа на показанията в мотивите, на 7-ма страница: „Подсъдимият решил да обезщети пострадалия за вредоносния резултат“. Никакъв анализ, това смекчаващо отговорността обстоятелство ли е, защо е решил да го направи, как е решил да го направил. Никой не го коментира. Просто е споменато като някакъв факт.

Цялостното ми впечатление от всичко, което аз разгледах в тези мотиви, е че първоинстанционният съд е взел извадки от показанията на тримата свидетели - само тези, които вършат работа на обвинителната теза, съединил ги е, без по никакъв начин да разгледа и това, на което и тогава обърнах внимание, че колко са компрометирани тези доказателства и всичко друго е просто излагане, никакъв анализ, никакъв анализ.

При такъв подход, в рамките на който се игнорира огромно количество доказателствен материал, където някъде има зрънце, другаде – образно казано, цяла торба с аргументи, е съвсем нормално съдът да стигне до погрешен извод и аз лично допускам, без да твърдя, че съм прав, че когато първоинстанционният съд е започнал да си пише мотивите, може би по някакъв начин е установил, че тези показания всъщност не съответстват на постановената присъда и затова просто са споменати, а не са анализирани.

И с това си обяснявам и липсата на всякакво внимание да е обърнато на думите на свидетеля Т., който каза, че всъщност те няма как да са се скарали за пари, които К. дължи на М., поради простата причина, че когато са работили, М. е получавал парите и той ги е давал на К., което е поредното доказателство, че М. Г. е неискрен в показанията си.

В заключение, аз лично смятам, че първоинстанционният съд неправилно разчете доказателствата и една наистина сериозна трагедия, аз не мога да си изкривя душата, беше анализирана по начин, по който колегата К. каза какви са очакванията на обществото. Да, очакванията на обществото са всеки, който направи нещо лошо, да получи санкция. Но очакванията на обществото не съм убеден, че са съдът да даде кредит на доверие само на

едната теза, да игнорира изцяло другата и да си останем с впечатление че, тук ще цитирам какво беше казал нашият президент – че съдът е само един „нотариус“, който, перифразирам разбира се, който валидира становището на прокуратурата, без да обръща никакво внимание на защитата. Аз съм съгласен, че човек, когато извърши престъпление, трябва да понесе отговорност. Но смисълът на правовата държава и на очакванията на обществото по обществения договор е присъдата да е съответна на доказателствата и на това, което се е случило, а не съответна на това, което прокурорът е решил, защото прокуратурата, макар и „държавен адвокат“, както се казва в американското право, понякога също допуска грешки. Тези грешки трябва да бъдат изправени пред съда, от съда, а тези грешки в случая не бяха изправени от съда и нашият подзащитен е изправен пред угрозата да търпи едно абсолютно несъразмерно на извършеното от него наказание. Благодаря!

АДВ. В.: Уважаеми съдии, ще бъда изключително кратък. Моята теза изначално и пред първоинстанционния съд е била, че не е правилна квалификацията на обвинението по чл. 116 НК. За другите две обвинения никога не съм коментирал, че е неправилно осъждането. Там още в първоначалната въззивна жалба това е била моята теза. Защо считам, че обвинението е неправилно и следва да бъде такова по чл. 134 НК – причиняване на тежка телесна повреда по непредпазливост, защото липсва какъвто и да било мотив. Първоначално се лансираше от обвинението една теза за дължимост на някакви пари с давност отпреди 20 години. После тази теза се изостави. И като няма мотив друг – хулигански подбуди. Откъде съдът черпи за тези хулигански подбуди – от обвинението за хулиганство, което е повдигнато по отношение на подзащитния ни, че е извършил хулиганство, като е произвел изстрели в двора. Действително, това е така. Но да се приеме, че е имало някакъв скандал между подзащитния ни и пострадалия е абсолютно несъстоятелно. Несъстоятелно е до такава степен, че основният свидетел на обвинението А- 3. заявява: „Те не са се карали. Нямаше скандал. Те така си говорят. Обиждат се взаимно“. „Суха пасто“- пострадалият Г. е наричал подзащитния ни. Подзащитният ни го е наричал „дебел“.

След произвеждането на тези изстрели пистолетът е бил оставен на някакъв бар-плот. Когато вече подзащитният ми ги е приканил да си тръгват,

че на другия ден има работа и трябва да пътува до в. з. в Д. – нещо, което е свързано с изпълнение на ангажиментите му, а именно ремонт на **, с това нещо се занимава фирмата му, отива, взима пистолета с торбата с парите, за да ги прибере и без да предполага, че е останал един-единствен патрон в цевта, произвежда изстрел по невнимание, от което настъпва този трагичен, тежък инцидент. Едва ли един толкова опиянен човек може да помни колко патрона е заредил, колко патрона е изстрелял, да ги брой в това си опиянено състояние, за да предполага, че в пистолета е оставал неизстрелян патрон, с който е настъпило и нараняването. Изненадата му е била искрена след произвеждане на изстрела. Оттам започва веднага оказване на първа помощ, спиране на кръвта, транспортиране до Ц. - К., оттам викане на „Бърза помощ“, транспортиране до О. б. в П. – все действия, за които подзащитният ни е спомогнал, ставало е с неговото активно участие.

Ако аз съм имал умисъл да убивам някой, няма да стрелям един път, както каза колегата, ще стрелям 4-5 пъти. Другото, защо да го правя пред 5-6 човека? В делото има свидетелски показания, че пострадалият Г. и друг път преди инцидента е ходил сам в дома на подзащитния ни. Защо не го е убил тогава, ако е имал умисъл да го умъртвява?

Самият пострадал Г. никога не е споменавал, че през всички тези години, след като е настъпило някакво охлаждане в отношенията им, той се е чувствал застрашен за живота си, застрашен, че до такава степен отношенията им са влошени, че очаква, едва ли не, подзащитният ни да му причини телесни повреди, а оттам и смърт.

Поради това, поради тези всички съображения и съображенията, които изложи колегата, аз считам, че деянието, за което на подзащитния ни е повдигнато обвинение по чл. 116 НК, а именно опит да умъртви пострадалия, следва да бъде преквалифицирано.

Защо първоначалният разпит е най-верен на М. Г. - защото той казва „бях се подпрял“. Това не кореспондира с всичките му останали показания - как е гледал, видял е зареждане, да не ги повтарям. Макар и в близко време след инцидента да е разпитан в болницата, полицейските служители и разследващите органи, техните действия са съобразени със становището на лекарите. Значи лекарите са дали становище, че М. Г. е възможно да дава достоверни показания, е възможно да бъде разпитан на дата 10.05.2021 г. в

болнично заведение. Ако лекарите не бяха на това становище, ние като юристи, защото и разследващите са юристи, не бихме предприели такива действия по разпит, ако лекар каже: “не може да дава достоверни показания.”

Мотивите са до такава степен противоречиви, че на практика има липса на мотиви. Част от доказателствата изобщо не са коментирани, друга част са коментирани бегло. На трета част от доказателствата са извадени определени части от тези събрани доказателства, наистина е направена една сглобка, която има за цел единствено и само да преодолее тези дефицити като липсата на мотив.

Поради това аз считам, че деянието следва да бъде преквалифицирано.

И като второ искане, поради неяснота и противоречивост на мотивите, равняващо се на липса на мотиви, да отмените присъдата и да върнете делото на първоинстанционния съд за ново разглеждане, благодаря ви.

ПОДСЪДИМИЯТ К. В. П. (за лична защита): Съгласен съм с това, което казаха моите адвокати. Искам да добавя нещо, ако може. Искрено съжалявам и съм виновен за случилото се. Просто с един нелеп инцидент развалих две семейства. Никога не съм мислил да наранявам М., с който към тогавашния момент бяхме в много добри приятелски отношения, камо ли пък да искам да го убия. Съжалявам за това, което си случи и ще си понеса вината за другите неща, но за опит за убийство не е вярно това, за да ме обвиняват така.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ К. В. П.: Искам от Апелативния съд да отмени тия тежки обвинения за опит за убийство, които въобще не отговарят на истината и ще си понеса вашето решение.

Съдът счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебния си акт в срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Съдебното заседание се закри в 10:28 часа.

Председател: _____

Секретар: _____